

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ
13
ΙΟΥΛΙΟΥ 1932
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΚΙΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 7ον

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1964

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Θ. ΛΕΦΚΙΑΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ: Κ. ΚΑΡΤΕΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ Κ. ΑΓΟΡΑ — ΠΑΡΩΔΟΣ ΑΓ. ΒΕΘΟΩΡΩΝ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ;

Ἡ Βενιζελική Κυβέρνησις τῆς σπατάλης καὶ τῆς ρευστότητας, ἡ κυβέρνησις τοῦ «θὰ τὰ φάωμεν ὅλα», κατήρτισε καὶ ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1932—33.

Ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ χάρις εἰς τὴν ταχυδακτυλουργικὴν μαεστρίαν τοῦ νέου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ προϋπολογισμὸς παρουσιάζει οἰκονομίας ἀξιολόγους ἐν τῇ συνόλῳ του. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ οἰκονομῶν ἀλλὰ περὶ φαινομενικῆς μειώσεως ἐξόδων, προερχομένων ἀπὸ τὴν διαγραφὴν ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἐξόδων τοῦ ποσοῦ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δανείων, ἅτινα μετὰ τὴν χρεωκοπίαν τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ πληρωθοῦν εἰς τοὺς δανειστάς μας.

Εἰς τὴν οὐσίαν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1932—33 παρουσιάζει ἀξίαν δαπανῶν κατὰ 130 καὶ πλέον ἑκατομύρια δραχμῶν! Μάλιστα! Καὶ τὸ πλέον ἀξιοκατακρίτον εἶνε ὅτι αἱ δαπάναι αὗται δὲν προορίζονται τοῦλάχιστον διὰ προμήθειαν πολεμικοῦ ὕλικου ἀλλὰ διὰ μισθολογίας, ἐπιμισθίων καὶ νομῆν τῶν πολεμικῶν Ὑπουργείων.

Εἰς τὴν ἀξίαν τῶν δαπανῶν κατὰ 130 ἑκατομύρια, θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ προμηθευθοῦν καὶ ἕτερα 170 ἑκατομ. μὴ ἀναγραφόμενα εἰς τὰς ἐξόδους λόγῳ περικοπῆς τῶν ὑπαλληλικῶν μισθῶν. Διότι εἶνε ζήτημα κατὰ πόσον οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, μὲ τὴν ἀξιοπονημένην ἡμέραν ἀκριβίαν τοῦ βίου θὰ ἀνεχθοῦν νὰ γίνουν κρατικαὶ οἰκονομία μόνον εἰς βάρος τοῦ ἰδιοῦτος των. Ἄρα εἰς τὴν οὐσίαν ἀντὶ μειώσεως τῶν ἐξόδων ὁ νέος προϋπολογισμὸς ἐμφανίζει ἀξίαν 300 ἑκατομμυρίων, τὰ ὅποια θὰ κληθεῖ νὰ πληρώσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ πενόμενος ἀγρότης καὶ ἐργάτης, ὁ μὴ ἔχων πού τὴν κεφαλὴν κλίνα.

Καὶ ἐρωτῶμεν, — ὄχι διὰ τὸν ἑαυτὸν μας βέβαια διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν πὸς σκέπτεται καὶ πὸς ἐργάζεται τὸ Βενιζελικὸν συγκρότημα — ἀλλὰ διὰ τοὺς εὐλιστούς καὶ τοὺς ἀναμένοντας ἐσέτι νὰ ἴδουν τὸ Κράτος ὀρθοποδοῦν οἰκονομικῶς ἀπὸ τὴν περισυλλογὴν πού ὑπόσχεται ἀπὸ τετραετίας καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ κάμῃ τὸ Βενιζελικὸν συγκρότημα.

Ποῦ εἶναι αἱ οἰκονομίαι πού διευτυπανίσθησαν πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος;

Ποῦ εἶνε αἱ οἰκονομίαι πού περιμένει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, διὰ νὰ ξεκουρασθεῖ ἀπὸ τὰ δυσβάστακτα βάρη πού τοῦ ἐφόρτωσαν εἰς τὴν ῥάχιν του, καὶ νὰ ἀναπνεύσει; Ποῦ εἶναι ὡ καναγίδες!

Ἄλλ' ἕως πότε ἄραγε ὁ ραγιστὸς ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἀνέχεται νὰ τὸν κοροιδίουν ὁ ἀσυνηθιστοὶ καὶ ἀνάληγτοι κυβερνήται του; Ἔως πότε θὰ στεναίξει ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς βενιζελικῆς τρομοκρατίας καὶ τῆς κλίμας τῶν συγκροτημάτων; Ἔως πότε θὰ ἀνέχεται νὰ τοῦ ρουφοῦν τὸ αἷμα του οἱ εὐαρίθμοι ἐμεταλλευταὶ του, τοὺς ὁποῖους θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκμηδενίσῃ με ἕνα φύσημα μόνον;

Ἄς ἐλλίπωμεν ὅτι αἱ μέλλουσαι ἀκλογαὶ θὰ τοῦ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνταρτίσῃ κατὰ πού τοῦ πρέπει τὸν ἀγνωριστοποίησαν τὴν Ἑλλάδα Βενιζέλον καὶ τὰ κοπέλια του.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ 23ον ΑΙΩΝΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΗ-ΓΙΩΡΓΗ ΣΤΟ ΠΟΛΥΧΝΙΤΟ ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΣΤΑΤΗ

Β'
ΜΟΥΧΝΙΤΟΣ 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Συνεχίζομε σήμερον τὴν ἐξιστόρησιν τοῦ θαύματος πού κρατεῖ ἀνάσταντὴν τὴν περιφέρειαν τοῦ Πολυχνίτου.

Ἡ Αἰκατερίνη, ἀπὸ ἕμεινε χίμωσο σὲ πεισθολὸ ἀπάνω, ἐπεχείρησε νὰ κατέβῃ. Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ στηρίχθῃ ἐπὶ τρεμμένα πόδια της. Ἐπείσε κατὰ γῆς καὶ χύπησε θανάτῳ ἐπὶ κεφάλῳ. Ὡς τὸσο δὲν φάνηκε νὰ πόνεσε.

Κάποιε γυναίκα ἐπεχείρησε νὰ τὴ βοηθήσῃ μὲ ἐμποδίσθηκε ἀπ' εἰς ἄλλες γαίαι θὰ πᾶναι κακὸ, ὅπως εἶπε πατὴρ ἡ Αἰκατερίνη τὴν προηγούμενην ἡμέραν. Κι' ἄφησαν τὸ κορίτσι, νὰ σηκωθεῖ μόνῃ κατὰ βλάστησιν ἡμερῶν γάλλῳ προστάτῳ. Ἐβλαστήσε ἕκαστος ἕνα ἀνθρώπῳ ῥάκος, νὰ κλονίσῃται σὺν ἄλλοι, νὰ ὑποφέρει καὶ μετὰ ὅλοι ἀνυπόμονα νὰ περιμένουμε τὸ κάθε κίνημά του.

Ἀρκετὴ ὥρα χρειάστηκε γιὰ νὰ φτάσῃ ἐπὶ τόπον τῆς ὁ ὅποιος δὲν ἀπέχετο πρὸς δέκα θήματα. Ἀσπάζθηκε τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ σπείρισθε κατὰ γῆς. Φανίσταν ἀνήσυχον. Γύρισε ἐπὶ ἀριστερῆ του γλευκῆ καὶ ἔκρινε τὸ σταυρὸν τῆς τρεῖς φορές. Σὲ λίγο κατεῖληθε ἀπὸ πόνους καὶ ἐσπώνησε. Ἐπεισε ἡ γυνὴ καὶ ἀρκετὴ ὥρα.

Η ΣΥΝΟΜΙΑΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΙΟ

Τὸ πρόσωπό της ἡμέρῃσι, πῆρε κάποιε σθερότητα. Τεντώθηκα καὶ στυρόρωσε ἐπὶ τῆς τῆς καὶ μὲ δυσκολία τὰ χέρια. Παρακαλοῦσε ὅπως καὶ τὴ προηγούμενην ἡμέραν. Τὸ πρόσωπό της τώρα ἡμέρῃσι, περισσότερο. Μιλοῦσε μέρῃσι ἐπὶ ἄνοιαν τῆς με κάποιον καὶ φανίσταν εὐχρηστικῆν. Στὰ χεῖλη της ἀνέσταν ἕνα κρυφὸ χαμόγελο. Κι' ἀέμωσε, κόλλησε τὸ δάκτυλόν της ἐπὶ τὴν χεῖλιν ἀνέλεγε ἐπὶ τὴν χεῖλιν.

τῆς τῆς νὰ σιωπήσῃ γιὰ νὰ μὴν ἀκούσῃ καὶ ἄλλοι τὰ λόγια του. Ἡσούχασε γιὰ λίγα λεπτά, μὰ πάλι ἄρχισε νὰ ὑποφέρει ἀπὸ ἐσωτερικὸ πόνον. Ἄρχισε νὰ ἰκετεύει τὸν Ἅγιον νὰ τὴν ἀφήσῃ γιὰτὶ ὁ κόσμος ἐπίστεψε. Ὁ Ἅγιος τῆς εἶπε ὅτι θὰ τιμωρήσῃ τὸν δὺο μοναχικοῦς μακρὸ χιλιαστῆ, ἀνθρώπου κατ' ὅλα ἡλικίῳ: καὶ πρότερον οἰκογενειακῶν.

Ἡ Αἰκατερίνη πρὸς κληροῦσε νὰ μὴν τοῦς τιμωρήσῃ γιὰτὶ εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ μετανοήσῃ. (Ἐβδὸ διαφανῶν πολλοὶ μὴ πιστεύοντες. Δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν γιὰτὶ ὁ Ἅγιος ζῆτὰ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς χιλιαστὰς ἐπὶ τόπον, ἐπὶ ἄλλοις ἢ τιμωρῆσαι τὸν νὰ εἶνε γενικῆς ὅλου τοῦς χιλιαστῆς τοῦ κόσμου).

ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ Ο... ΠΟΛΥΧΝΙΤΟΣ.

Ἀκούσθησε ὁ Ἅγιος τῆς εἶπε ἐπὶ σὲ λίγο καιρὸ θὰ χιλιάσει τὸν Πολυχνίτον καὶ θὰ τιμωρήσῃ τοὺς κατεῖχοντες τοῦ ἐπαίδῃ τὸν τελευταῖον καιρὸ ἐξώκειλαν ὅλοι τοῦς. Ἡ Αἰκατερίνη τότες ἄρχισε νὰ τὸν παρακαλεῖ.

Ἄρα, τοῦς τοῖς θὰ μετανοήσῃ, μὴ τὸν τιμωρήσῃ. Χίλιε μόνον τὸ χωρὶ τὸ ἄρα, τὸ ἄρα... Ἄρα, τὸς ἀκόμῃ ὁ Ἅγιος πῶς ὁ γιὰτὸς ὁ ὅποιος θὰ εἴλῃ, νὰ τῆς θάλλῃ ἐνέσσει, δὲν θὰ μπόρῃσαι νὰ τὴν σώσει. Μόνον ἀντὸς θὰ τὴν γλυτώσει ἀπ' ὅλα. Καὶ ἡ κοπέλια ἔβλεπε πρᾶγματι. Εἶνε ἀπόλυτος, καλὰ, ὅπως πρῶτα. Καὶ οἱ κάποιε τῆς περιφερείας πού εἶδαν τὸ θαῦμα μὲ τὰ μάτια τῶν, πιστεύον ἀπόλυτα ἐπὶ τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου. Καὶ τὸν δὲ ἐξέζων.

Ἀπὸς θὰ μοῦ διηγήσῃ ἡ Ἰδὴ εἶθε ὅλα ὅσα συνέβησαν καὶ ἔα: τὰ γράψω.

ΤΡΑΠΕΡΙΑΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΠΟΛΥΠΑΘΗΣ ΣΜΥΡΝΗ

Ἐντυπώσεις Ἰταλοῦ δημοσιογράφου

Ἰταλὸς δημοσιογράφος ἐπισκεψθεῖ τελευταῖος τὴν Σμύρνην ἐδημοσίωσεν εἰς τὸ Κερρὲρ ντὲλλὰ Σέρρα τὸ κατωθὶ ἄρθρον:

«Ὅταν ἐμιλήθητε περὶ κρίσεως εἰς τὴν Τουρκίαν, εἰ Τουρκοὶ ἐβλῶνουν τὰ ἐλέμματα τῶν σπῶν οὐρανῶν καὶ μὲ ἕνα τόνον θαυμάσιον ἐκκατερίσθησαν λέγοντες: Ἄλλὰχ μπουγούκ». Ὁ Θεὸς εἶνε μεγάλος!

Ἡ γὰρ, «Ὅλα αὐτὰ τὸν κατέλαβαν ἐξ ἀπροότου. Τὶ ἔπρεπε νὰ κάμῃ; Νὰ θέσει τέρμα εἰς τὴν ζωὴν του ἢ εἰς τὴν ζωὴν κανενὸς ἄλλου; Νὰ γράψῃ ποίημα; Ἐσκέψθη, ἐσκέψθη ἐπὶ μακρύν. Καὶ εἰς τὸ τέλος ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν κάμῃ κανένα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω τρεμρὰ πρᾶγματα, ἀλλὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸν προκλήθητα ἀπὸ τὴν μαγαίαν τῆς φύσεως ἐνθουσιασμὸν του ἐπὶ ἄνω ἀσπασμῶν. Καὶ πλησιάζει ἐκὼς τὰ χεῖλη του ἐπὶ τοῦ λευκοτάτου λαιμοῦ τῆς ὡραίας ἐκείνης. Δὲν ἠνωρίζω δὲν ὁ ἀσπασμὸς αὐτὸς ἦταν ὁ ἐκασπομὸς τῶν ἀγγέλων πρὸς τὰ ἄστρα». Ἐν πῶσι περιπτώσει δ' ὅμως, ἡμεῖς, ὡς φύλακες ἀγγέλων, πρέπει νὰ θέσωμεν τὰ δάκτυλα εἰς τὰ χεῖλη καὶ νὰ μὴν βγάλομεν τοιμοῦδια γιὰ νὰ μὴν πάρῃ εἰδῶν ἡ Ἀστυνομία καὶ προσδώσῃ κανένα πειζότατον τέλος εἰς τὴν ρομαντικὴν αὐτὴν ἱστορίαν.

Ἐν τούτοις εἰς τὴν σημερινὴν Τουρκίαν ὁ Μουσουλμανικὸς φαταλισμὸς τείνει νὰ ἐκλείψῃ καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ ἱμάν συνειδήσεων δημοκρατικῆς ὁρμῆς πρὸς δημιουργίαν, ἢ ὁποῖα ἐμφανίζεται ἰδίως εἰς τὰς νέας γενεάς. Τὰ σπῶρ, αἱ μεταρρυθμίσεις τοῦ Κεμάλ, τὰ νῦν νὰ ἐκφραστῶν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ σημερινοῦ Τουρκοῦ τὴν ἀδράκεια, τὴν καθηκτικὴν ὑποταγὴν εἰς τὸ μοίρατον, αἱ δὲ πῶσι ἐβράβων ἐπὶ αἰῶνας ὀλοκλήρους ἐπ' αὐτῶν. Ἄλλ' αὐτὴ ἡ μεταβολὴ τῶν πνευματικῶν δὲν πρόκειται νὰ συντελεσθῇ ἐνδὸς μᾶς μόνον γενεᾶς; καὶ δὲν εἶνε δυνατόν, συνεπῶς, νὰ πιστοποιηθῶν ἀκόμῃ τὰ ἀποτελέσματά της;

Ὅλα αἱ πόλεις τῆς Τουρκίας, ἀσθενέονται, ἀλλὰ περισσότερο, ἀλλὰ ὀλιγώτερον, τὴν κρίσιν, φυσικὰ ὅμως αἱ περισσότερο πληγίσταται εἶνε ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ἡ Σμύρνη. Ἐν τῇ πρώτῃ ἐκ τῶν γεγονημένων, εἶνε εἰς τὸ ὑποκείμενὸν σημεῖον διέδου, ὁ σὺνδεσμος μεταξὺ δὲς ἡπείρων, ἢ ἑσφαλῆ τῆς γεφυρῆς πρὸς τὴν Ἀνατολήν, διατρεπὶ πῶσι κίνησιν ἐμπορίου, ἢ δευτέρα, ἀπ' ἐναντίας, εἶδει μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῆς μ' ἕνα ἰδὲν ἀρκετὰ πιστὴν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως.

Πρωτεύουσα τοῦ πλέον πλουτοῦσι βλαστῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ φυσικὸς λιμὴν μὲτ' ἀφο-

ρωτῆται ἐνδεχόμενος, πρὸ πάντων ἀπὸ ἀπόψεως γεωγραφικῆς, ἢ ἢ Σμύρνη εἶνε ἀπὸ ἀμνημονεύτων ἐπὶ, ὁ κλάσος καὶ λιμὴν τοῦ Τουρκοῦ ἐξωγαγικοῦ ἐμπορίου.

Ἀπὸ τὴν Σμύρνην ἡ Ἄνετο λη ἀπέστειλε ἀπὸ τὸν κόσμον πάντοτε τὰ ἑλκιά της, τὰ σιτηρὰ της, τὴν σταφίδα της, τὰ σῦκα της, τὰ χαλιά της. Πάλιν ἀνθρώπῳ, ὅταν εἰ Ἑλλῆνας ἀπέδιδεσθῆσαν ἐκεῖ, κατέστη τὸ μῆλον τῆς ἐριδος τοῦ Μικρασιατικοῦ πολέμου. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1922 τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς πόλεως ἐκείνῳ ὡς πρωτεύουσα.

Ἄλλα ἐστὶν παρηλθὸν περίπου ἀπὸ τῆς τραγικῆς ἐκείνης ἡμέρας καὶ ὅποιος εὐάνει ἀμνημονῶν ἀπὸ θαλάσσης, βλάπτῃ εἰς τὴν ἐρρεῖαν γεμίζουσαν ἀκόμῃ δὴ τὴν Ἐδρασην κληρονομοῦσιν τῆς πόλεως. Ὅσοι, οἱ ὅποιοι ὑπενοθυμῶν τὰς ἀνακαταστάσεις ὁδοῦ τῆς Περμηνίας, τοῖς ἐκείων κρητισμένοι πού στέκου ἀκόμῃ ἐβρίθων ἕνα κομμάτι ὄθρανον, σπῶσι ἀπὸ πέτρης καὶ ἀπὸ ἀσβεστῆς, μαρμαριμένοι ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Εἰς τὰς ὑποφείας τοῦ βουνοῦ ἢ Τουρκικῆς συνοικίας ἀνεπίπεδος καὶ ἐκτεταμένῃ φέρει τὴν σέψιν, εἰς ἢ ἡ πυρκαϊὰ ἐκείνη ὑπῆρξε ἕνα ζῆλον προφήτων τῆς καταλύσεως τῶν διοικολογῶντων.

Ἄλλ' ὁ δὲ μὴν εἶνε σχεδὸν ἀδύνατος. Ἡ πόλις σχεδὸν ἐσθῆσμένη εἰς τὸ σκοτεινόν, διότι ἡ ἡλεκτρικὴ ἐκείνη, πιστώτρια μεγάλων πρῶτων πρὸς τὸν ἄλλον, παρέχει μετὰ μεγάλῃς φειδῶς τὸ πῶρ.

Μερικὰ τρέκ, μόνιμα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἀκόμῃ τῶν Ὀθμανιδῶν, τὰ ὅποια ἐκτέλῃ τὴν συγκοινωνίαν ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ Διοικητηρίου μέχρι τῆς συνοικίας τῆς Πούτις καὶ ὅλων τῶν μήκους τῆς προκομίας τοῦ ὀρειωτέρου ἰκτιματικῆς τῆς Σμύρνης, μὲ δὲδωσῆσαι πρωτογενῶς, ὁρμῆς ἐρρημῆς ἀπὸ τῆς ἐνάντιος ἐπικαταλείψω, τὴν ἑσθῆσιν εἰς τὴν νῦν ἀσφῶδες «Γαζῆ», ὁδὸς εὐρυτάτη καὶ μεδῆρα, δὲν καθαρῶναι νὰ ἐκτελείψῃ.

Ὅλ' αὐτὰ πρῶτον ἕνα ἀσθῆμα μελαγχολίας, ἰδίως ὅταν σκεψθεῖ κανεὶς τὶ ὑπῆρξε ἡ πόλις αὐτῆ τῆς Ἀνατολῆς, πλουσία καὶ κομψή, ἀντικείμενον τόσων ἐπιθυμῶν καὶ βῆσων ἁγῶντων.

Ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἡ Σμύρνη εἶχε ἀνεβῆσαι Ἐθροπαικῆς παρειαίας. Μεταξὺ αὐτῶν, ἀπὸ τὰς πλέον ἐδημοσφῶσας, ἂν εἴη ἡ πλέον ἐδημοσφῶσα, ὁπῆρξε πάντοτε ἡ Ἰταλική. Ὅλοκλήρως σχεδὸν ἡ συνοικία τῆς Πούτις εἶνε Ἰταλική.

Καὶ σήμερον ἀκόμῃ, παρὰ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν πολλῶν ἔξων, ἡ Ἰταλικὴ παρειαία ἀρῶματι περὶ τὰς 4 χιλιάδας Ἰταλῶν, πολλοὶ τῶν ὁποῖων κατέχουν ἐπιτήλους θέσεις εἰς τὴν ἐμπορικὴν ζωὴν τῆς Σμύρνης. Οἱ Ἰταλοὶ εἰς ἄλλοι, εἰς ἰδίαν πρωτοβουλίας συνιέσκων εἰς τὴν λήψιν ὀρειῶν μέτρων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πτωχοτέρων τάξεων, καὶ πληρῶντων χιλιάδας τουρκικῶν λιπῶν ἐτησίων διὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα καὶ μίαν προθυμίαν, ἢ ὁποῖα θὰ ἠμποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας παρειαίας, καὶ πλουσιώτερας ἀκόμῃ.

Τέσσαρα Ἡερθαναγωγετὰ διευθυνόμενα ἀπὸ μοναχῶν, καὶ μίε σχολὴ ἀρρέων, δὲ εὐνομενῆν ἀπὸ μοναχῶν ἐπίσης, παρὰ τὴν πενιχρότητα τῶν μέσων καὶ τῶν οὐκηνμάτων, κἀμῶν πρὸς κληρικὰς θαύματα, ἐκδύσασαι, εἶδος τῶν Ἰταλῶν καὶ σημαντικῶν ἀρῶντων Τουρκοῦν μετῆτων καὶ ἔξων. Ἀξιολόγον ἔργων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐκτελοῦν εἰς τὴν Σμύρνην οἱ Δεμιτιανῶν καὶ οἱ Φραγκισκανῶν μοναχοί, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται συνηθῶς διὰ τὸ κλῆρον ὅλων τῆς καθολικῆς παρειαίας διὰ

ΣΤΑ ΠΕΤΙΧΤΑ

Τὸ τραγοῦδι

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Τοῦ Ὀθγγρον ποιητοῦ ΔΩΧΑ
Ἄχ! δὲν μὲ μάθαν οἱ γονεῖοί μου
[νὰ διαβάσω
Ὅπως μὲ στείλαν σὲ σχολεῖο μὲ
[τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ,
Μὰ τὰ γλυκὰ ματάκια σου δταν
[κιντᾶζω,
Διαβάσω πόση λύπη ἔχεις μὲς
[στὴν καρδιά.

Κι' ἀπὸ τὴν πόρτα σου ἐμπροστὰ
[δετὰ διαβῶ.
Τὸ δαχτυλίδι σου γιὰ νὰ σὲ δῶ
[σω πίσω.
Καὶ τ' ἄσπρον μαντηλάκι πού μοῦ
[ἔχεις κεντημένο,
Καὶ μόνο τὴν ἀπεισιὰ μου νὰ
[ἠρατῶσω.
Μετὰφρ' Γ. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

*** Ὁ Κῆπος τοῦ Γυμνασίου
μεταμορφῶνται σιγά-σιγά.
— Γίνεται ἕνα πάρκο Παριζιάνικο.
— Γίνεται ἕνα νομμάτι πολιτισμένης Εὐρώπης.
— Ἡλκροφοτισμὸς; ἀπτετος.
— Περιτέρετα σαστὰ νομψωτικῆματα ἀπ' τὸ ζῆλον τοῦ ζωγράφου κ. Πενίνα.
— Πλατεῖες, ρομοτορία, διάκοσμος θαύμα.
— Ὁ κ. Ἡλιόπουλος; ἐπισσεῖται σὲ δλα.
— Καὶ τὰ προβλέπει δλα.
— Ὡς εἰς πὸς μινρὲς λιπτομέρειες.

— Ἡ καλοισθησία του καὶ ἡ νοικοκυρασύνη του διαδέχεται ἕνα γόφω.
— Εἶναι σιγουρὸς πὸς ἡ ἀροτική ἐσθῆ ἀφέτος; θὰν ἀφήσει ἐσποχῇ.
— Καὶ πολλὰς εἰσπράξεις γιὰ τὰ ὄργανα ἴμας.

*** Ὁ θάνατος λοιπὸν νέα τριατατικῆ ἐσποχῆς;
— Ἐστὶ μοιάζων τὰ πρᾶματα.
— Ἡ Κυβέρνησις οὐκ ἠθουλήθη συνέναι.
— Μέχρι στιγμῆς τοῦλάχιστον, ἔννοεῖ νὰ ἰάνει οἰκονομίας ἐκεῖ πού δὲν πρέπει.
— Διότι δὲν ἐννοεῖ νὰ παρικόψῃ τις σπατάλες.
— Σίγουρα ὅμως εἶθὰ πάρει τὸ μᾶθημά της ἀπ' τοὺς δόκινουμένους ὑπαλλήλους.

— Οἱ τριατατικοὶ εἶνε ὀργανωμένοι καὶ ἀποφασισμένοι νὰ προσασπίσουν τὸ δικίον τους.
Καὶ θὰ ἴθῃ ἐπιτόχων,
— Ἢ καὶ ἔχουν σὲ πλευρὸ τους τὴν Κοινὴ Γνώμη.

*** Ὁ διαβόητος Κασμαθῶκος βάλθηκα νὰ ξεθεώσῃ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Δημοκράτη».
— Κάθε μέρα καὶ ἀπὸ ἕνα κυκλωπῶν ὄθρανον.

— Μὲ τίλους ἠθιολόγους καὶ σκανδαλολόγους.
— Καὶ μὲ περιεχόμενον Μιδικόν.
— Μὰ δὲ φταίει ὁ Κασμαθῶκος φαντασίμωθ.
— Φταίνει ἐκείνη πὸς τοῦ ἀνοήτου εἰς ἀνεκτικῆς στήλης τοῦ Δημοκράτη.

*** Τὸ σκεπτικὸν ἐξυπηρετεῖ ἡ δημοσίευσιν τῶν πινάκων τῶν εἰσφορῶν διὰ τὴν Φ.Ε.Μ.
— Καταλαμβάνουν δόλοκληρες στήλης τῶν ἐρημιζῶν ὀνόματα πλουσιῶν ἢ εὐπόρων μὲ πενταροδεκάκις ἀντίγραφα.
— Δημοσιεύονται τὰ τὰ ὀνόματα πρὸς τιμωρίαν ἐκείνων πού δίδουν ὀλίγα;
— Ἡ πρὸς μίμησιν ἀπὸ ἄλλους πού εἶχαν σκοπὸ νὰ πληρῶσουν περισσότερο;
ΚΝΟΥΠ

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Χὰς μεταδίδω ὑπὸ ἀκραν ἐγεμῶσαν μίαν εἰδήσιν ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσαν.

Χτὲς ἄρα τὸ βραδύ ἐπὶ μίε ὡραιότητα καὶ εὐτραφεστάτην δεσποινίαν, ἐκάθητο εἰς τὸ πεζοῦδι τοῦ Μακρῦ Γιωλοῦ ἀπολαμβάνουσα τὸ φαγητάκι πού μόλις ἔβγαυε, ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσιν ἐκ τῶν ὀπισθεν ἑνὸς νεαροῦ ἐρωτιδῆος ὁ ὅποιος ἀφῶ τὴν περιπετυχθῆ μὲ τρυφερότητα, ἐναπέθεσεν ἐπὶ τοῦ ἀφάτου ὄσπερ φρατζόλα χαϊμαλικὴ λαίμωδ τῆς, ἕνα περιπαθέστατον ἀσπασμῶν.

μέρος φταίει!

Δὲν γνωρίζω καὶ οὔτε θέλω, νὰ μάθω ποῖον τέλος ἔλαβεν ἡ ἱστορία αὐτή.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐνδιαφέρει εἶνε ὅτι τὸ περιβάλλον ἤρχισε ἐσχάτως νὰ ἐπιδρᾷ ἐπικινδύνως εἰς τὴν ρομάντικη ψυχοσύνθεσιν.

Ὁ ἥρωας τῆς ἱστορίας αὐτῆς λοχυρῶμενος ὅτι τὸ ἐμῆρος ἦταν ἐκεῖνο πού τὸν ὄθησε νὰ προβεῖ εἰς τὸ προκείμενὸν τοῦ ἀσφῶδῶς δὲν ἔλεγε ψέμματα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ουδέμια απόδειξις θεωρείται έγκυρη εάν δεν φέρει την υπογραφήν του Διαχειριστού.

ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ

Σελίδες Φοίτης και Τόμου (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Σκεπτόμενος να γράψω για ελ' αδιά στο ασπρ μάς φίλο Βέν' Ελαίγγ. Νά τον ειδοποιήσουμε ότι πρόκειται να περάσουμε, πριν πάμε στον Πύργο, απ' την Έπαυλη της Κατάρης κ' ότι θα το ξαναγράψουμε από και, αν κατά παράδοξη σύμπτωση—ανακαλύψουμε πού υπάρχει κάποιο μυστήριο ο' άλλος αδελφός τις Ιεστερίες.

— Έστω, Ίωνάθαν, αυτό είνε σωστό και πρόνομο. Κόμει όπως νομίζεις.

(Απ' το 'Ημερολόγιο της Μίνως 'Αρκερ)

Ο Θεός να μας λυπηθή και να μ' αφήσει χαμιά συμφορά στο ταξίδι αυτό. Ο Ίωνάθαν—ω, το νοιώθω καλά—είνε άκνευρισμένος κι' άήσυχος. Θάπερτε να γυρίσουμε πίσω. Τό πειθεί κι' ο ίδιος αυτό, αλλά είνε υπερήφανος και δεν θέλει να δείξει πώς φοβήθηκε...

Κι' όμως υπάρχει κάτι το παράδοξο σ' ότι συμβαίνει γύρω μας. Δεν θέλησα να το πω τη σκέψι μου αυτή, για να μ' αφήσουν τον άνησυχισμό περισσότερο. Άκόμα το έκρυψα και το τραγικό που μου συνέβη τη νύχτα, την ίδια ώρα, την ίδια στιγμή άκριβώς, που πήδησε ο γάτος εκείνος στο δωμάτιο των κοριτσιών...

Τι άλλόκοτο πράγμα, τι παράδοξη, άλήθεια, σύμπτωση...

Οι ερωτήσεις την άτυχη Λουκία... Έπυράνε Θεός, πόσο μαζα μέσα στον όνο μου!... Ήταν η ίδια η Λουκία, αλλά πώς τρομαρή, πώς φριχτή, Θεός μου!... Με κούταξε άγρια και μ' άπειλοσε, τρίζοντας τα δόντια της... Τά μαλλιά της ήσαν έξπλετα στους όμοους της και περριεμένα. Τό πρόσωπό της άφρατο, λευκό σχεδόν. Τό λουκό, υφιαστικό φόρεμα, με τό όποιο την βάλανε στον τάφο, ήταν σφιγμένο και γεμά ο αέμα. Κι' έτσι—Ο Θεός μου!... Θεός μου!...—στό άριστο μέρος του στήθους της, όπηρχε μία μεγάλη πληγή άνοιχτή κι' αίματεράμενη!...

Μ' άπνεγε ή άγωνία, ήθελα να ζυπνήσω, να δέν μπορούσα. Η Λουκία με άδειχνε τη γροθιά της και κάτι μουρούριζε, μέσα άπ' τά σφιγμένα της δόντια. 'Υστερα άπλωσε τό χέρι της στο στήθος της, στο μέρος της πληγής και—ω, Θεός μου!...—τράβηξε έξω την καρδιά της, και, την καρδιά της, που χτυπούσε σάν ζωντανή κι' έτρεχε αίμα πηχτό και μαύρο...

Μ' άπλησίασε σπυχρόνως περισάστειρα, σήκωσε την καρδιά της και μου την έδειξε. Ήταν τρυπημένη στη μέση, τρυπημένη πέρα και πέρα. Κατάλαβα. Ήταν ή τρύπα που άκουε στη καρδιά της άτυχη φίλης μου ή μητερή ξόλινη σφίνα, με την όπεια της την τρύπησαν την τρομαρή άκνηνη νύχτα που την έπιασαν μέσα στο μνήμα της, έτοιμη να βγει και να ρουφήξει αίμα...

Θεός μου!... Τι φταίο έξω για ελ' αδιά; Γιατί με κούταζε άτσι άγρια και μοχθηρά; Άν δεν την λυτρώναμε τότε, θάτανε άκόμα θρυλολακισμένη...

Σά μία στιγμή άνοιξε τό στόμα της και με φίλησε. Ήταν άνευρο, με δέν θά έρχάσω ποτέ τά λόγια της. Η άνάσα της μύριζε τάφο και σαπίλα. Τά δόντια της ήσαν σουβλερά. Κι' ή φωλιά της βραχνή και φριχτάλα...

— Η ώρα της έκδικήσεως έφτασε!... Σημάλνει ή ώρα της άργής; και το θανάτου!... Δεν άκούω, σ' άλλα, γέννημα;... Έκείνος χάθηκε, τον σκοτώσατε, μ' άφησε πίσω του την άργή, τό μισό και την κατάρη... Ο Ιάκωβος του είνε στη γή... Ο έκδικητής του περιμένει έλκος...

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΕΙ ΤΕΛΙΚΟΣ Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΤΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι εἰς τοὺς ἀγγλικούς πολιτικούς κύκλους συζητᾶται κοινὸν τὸ ζήτημα κατὰ πῶν τρόπον αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι θὰ δεχθῶν ἐν τέλει τὰς ἀποφάσεις τῆς διασκεψῆς τῆς Λωζάννης καὶ ἐὰν θὰ συγκατατεθῶν αὐταὶ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν πολεμικῶν χρεῶν.

Η ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἔχει ἤδη δηλώσει ὅτι ἡ στάσις αὐτῆς ἐναντι τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν ὅπως διετύπων ἐκτὸν ὁ πρόεδρος Κούβερ, τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, δὲν μετεβλήθη καὶ ὅτι τὸ Κονγκρέσσον ἐξεδήλωσε πάλιν τὴν ἀπαρέσκειαν αὐτοῦ διὰ τὴν κατάρτησιν ἢ ἐλάττωσιν τῶν πολεμικῶν χρεῶν. Ἐν τούτοις ὁ τόνος τῶν ἐφημερίδων τῆς Ν. Ὑόρκης φαίνεται σήμερον μετριοπαθέστερος. Τινὲς φράσιον τῶν ἐφημερίδων μάλιστα ὅτι ἐν τέλει αἱ Ἠν. Πολιτεῖαι θὰ ἐγκρίνουν κατὰ πάντα τὴν συμφωνίαν τῆς Λωζάννης.

ΠΥΝΗΓΥΡΙΣ ΝΑΟΥ ΜΥΡΦΟΡΟΥ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΙΝΗΣ ΣΚΟΠΕΛΟΥ

Φέρεται εἰς γινῶν τῶν φιλεόρτων καὶ εὐσεβῶν Χριστιανῶν διὰ τὴν 22ην τρέχοντος ἐπέτειον τῆς Μυρφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, θέλει τελεσθῆν ἐν τῷ φερωνόμῳ καὶ μεγάλῳ λειτουργικῷ μετὰ πάσης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κραταίξεως καὶ μετὰ μετὰ ἀφ' ἑσπερίας θέλει γίναι ὁ μέγας Ἐσπερινός. Ἐληφθῆσαν ἀπεναντίας τὰ κατὰλληλα μέτρα πρὸς ἀνεὸν παρρηγιῶν τῶν προσκυνητῶν. Παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς ὅπως εὐχεροσταθῶν τὴν ψυχὴν τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς 12 Ἰουλίου 1932 Ἡ ἐνοριακὴ Ἐπιτροπία

χρόνια αὐτῆ τὴν ἡμέραν... Τό οἶμα σας θὰ δροσίσαι τὰ χεῖρά του... Θὰ παγώσατε ἀπὸ φρίκη κάτω ἀπ' τὴν λύσσα καὶ τὴν ἀργί του... Ἡ μέρα τῆς ἀργί; ἔρσιαι... Ἡ ὄρα τῆς έκδικήσεως ἐσθίμανε!... Φτωχὴ Λουκία!...

Γιατί να τὴν δῶ ἔτσι; Δέν βρῆκα τάχα τὴν ἀνάγκη σου; ὀδρανοῦς, ἢ φτωχὴ μου φίλη; Δέν θέλησα νὰ πῶ τίποτα σὲν Ἰωνάθαν, γιὰ νὰ μὴν τὸν τρομάξω. Ἐξ ἄλλου δέν πιστεύω σὲ δεινρά.

Βγήκα ὡστόσο γιὰ ν' ἀνέψω ἕνα κερὶ γιὰ τὴν ψυχὴ τῆς ἀτυχῆς Λουκίας. Πήγα ὡς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ νεκροταφείου... Ὁταν μῆνα σὲν περὶ δόλο, εἶδα μία γυναίκα γονατὶ στή μπρὸς ο' ἕναν τάφο μετὰ λαμπάδα σὲ χέρι. Ἐλάιγε καὶ ψιθύριζε παράδοξα λόγια...

Ἄναψα τὸ κερὶ μου καὶ πήγα κοντὰ στή γυναίκα που κρατοῦσε τὴ λαμπάδα καὶ προσευχότανε. Μόλις μ' ἀνέκρουσε ἀντίκρουσε, ἀνησυχῆσε. Τὴν καθήσχεσα, τῆς εἶπα πῶς εἶμαι ἐξένη καὶ τὴ ρώτησα πῶς εἶχε βαμμένο σὲ νεκροταφεῖο.

Ἄναστέναξε καὶ μου ἀπάντησε: — Τὸ παιδί μου κυρία. Τὸ ἄτυχο παιδάκι μου... Μοῦ τὸ σκότωσα Ἐκείνος!...

Σώπασε ἀπόμα, κούταξε γύρω τῆς με προσοχὴ καὶ συνέχισε, κάνοντας τὸ σκαρὸ τῆς: — Θέλω νὰ βρῶ ἀνάγκησιν ἢ ψυχὴ τῶν παιδιῶν μου. Γιατί τὸ ἐμόλινο, κυρία... Τὸ ἐκόλασε ὁ ἄθλος...

— Για πῶν μιλάς καλὴ μου γυναίκα;

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ ΠΥΡΠΟΛΟΥΝ ΤΑΣ ΕΠΑΥΛΕΙΣ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βρυξελλῶν ἡ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν τῶν διαφόρων μεταλλουργικῶν βιομηχανιῶν ἔχει φθάσει εἰς ὄξυτάτην σημεῖον. Σήμερον ἐσημειώθησαν ἀλλεπάλληλοι συγκρούσεις μεταξὺ τῶν ἀπεργῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων μετὰ ἀρκετὰ θύματα. Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐλήφθησαν ἔκτακτα στρατιωτικὰ μέτρα παρὰ ταῦτα ὅμως οἱ ἀπεργοὶ κατώρθωσαν νὰ πυρπολήσουν τὰς ἐπαυλεῖς ὀρισμένων βιομηχανῶν. Οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν ὅτι συνεπίσθη ἀπεργίας ταύτης ἢ κατὰστασις καθ' ἅπαν τὸ Βέλγιον εἶνε σοβρωτάτη, ἀναμένονται δὲ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν σπουδαία γεγονότα.

ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ 11 (Γραφ. Τύπου). — Ο κ. Μιχαλάκοπουλος διὰ τηλεγραφήματος τοῦ πρὸς τὴν κυβερνήσιν πληροφορεῖ ὅτι αἱ συμφωνίαι τῆς Λωζάννης ἀνεκοινώθησαν, τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, καὶ εἰς τὰς προσκεκλημένους δυνάμεις. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Πρωτεγγλίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐπαυλοχθήσαν νὰ προσχωρήσουν ἀπὸ προηγουμένως μελετήσαν τὰς συμβάσεις. Ἐπίσης ὁ κ. Μιχαλάκοπουλος ἀνεκοινῶει ὅτι κατηρτίσθη ἐιδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς ῥύθμισιν ἔλων τῶν ἐκτὸς τῶν γερμανικῶν ἐπανερθῶσων προκυπτῶν ζητημάτων, ἐν εἰς ὧς γνωστὸν πρέσβωσαν θέσιν ὁ ἄ τὴν Ἑλλάδα ἔχει τὸ ζήτημα τῶν ἀνατελικῶν ἐπανερθῶσων.

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Πτυχιούχος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἐφαρμογῆ τῶν τελευταίων ἐπιστημονικῶν μεθόδων παθήσεως στόματος καὶ δόντων, καὶ ἀνωτέρας προσθετικῆς τοῦ στόματος. Δέχεται ἐν τῷ Νέῳ Κλινικῆ του δόξ Ἀγίου Συμεῶ 9—12 καὶ 4—7 1/2 ὡς καὶ ἐπὶ συνετεῖξαι.

ΘΜΗΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΣΥΦΙΛΙΑΘΑΝΟΣ—ΛΕΓΜΑΤΟΛΟΓΟΣ Τὸν Νοσοκομίου Ἄνδρ. Συγγρού καὶ Saint Louis σὲν Παρισίῶν Ὅρα ἐπισκέψω 9-12 καὶ 4-8 καὶ ἐπὶ συνετεῖξαι.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ"

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ :

- Βιβλίων Ἐφημερίδων Περιδικῶν Καθὼς καὶ πάσης ἄλλης φύσεως ἐκδοτικῆν ἔργασίαν. Ἐπιστολογόρων, κάρτ-βίζι, ἀγγελτηρίων γάμων καὶ κηδείων καθὼς καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐντύπων διὰ τὰς Κοινότητας καὶ λοιπὰς διοικητικὰς ἀρχάς.

Καλαισθησία, γούστο, ἐπιμέλεια, ταχύτης, τιμαὶ λογικαί.

17 ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βασιλείας σήμερον ἀρχίζουν ἀ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Γερμανῶν ἀντιπροσώπων διὰ τὴν παρεχὴν ἐγγυήσων σχετικῶν μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τόκων ἥτις θ' ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τοῦ σχεδίου Γιούγκ, συμφώνως πρὸς τὴν συμφωνίαν τῆς Λωζάννης.

Ἐ ἀρχίσουν ἐπίση διαπραγματεύσεις διὰ τὴν παροχὴν δανείων εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΝΕΚΡΙΝΑΝ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐνέκρινε τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐν Λωζάννῃ συμφωνίαν Ἐπίσης τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου ὅτι καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐνέκρινε τὴν ἐν λόγω συμφωνίαν.

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΝΑΣ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 11. (Γραφ. Τύπου) Τηλεγραφοῦν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ὁ Ρουσσὸς Βέης, ἀνεκοινώσεν εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν πρόσκλησιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Τουρκία ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὡς καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς εἰς αὐτὴν. Ἄνεκοινώθη ὅτι οὐδέμια μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὰς στεναῖς Ρωσοτουρκικὰς σχέσεις. 1) Ἐπ' οὐδενί λόγῳ ἐπιτρέπεται ἢ μεταβῆσαι εἰς Ἱερὰς Μονὰς, πρὸς διασκεδασθῆν ἢ παραθερισθῆν, εἰς μὴ μόνον πρὸς ἐλλοβῆν προσκοίνησιν τὰς Μονὰς. 2) Ἐν οὐδενί περιπτώσει εἰ προσυνηται διαμένωσι πλὴν τῶν ἐκείσε τεσσάρων ὄρων ἐν ταῖς Ἱερὰς Μοναῖς, συμπεριφέρονται δὲ μετὰ εὐλαβείας, ἀναλόγως πρὸς τὸν ἱερὸν χῶρον καὶ σεβασμῶ πρὸς τοὺς Μοναχοὺς. 3) Εἰς γυναίκα μὴ ἐδραπέως ἐνδεδυμένας, ἐν καταστάσει κοσμητικῆς ἀλλὰ περιούσιας ἐξώμευς ἐσθῆτος, μὴ ἀπετρέπεται ἢ ἀσσοδεῖ εἰς Μονὰς καί. — Ἀπαγορεύονται οὐτεπῶς ἄματα, μουσικὰ ἔργα καὶ διασκεδάσεις.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 11 (Γραφ. Τύπου). — Κατὰ τηλεγράμα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ τούρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσσὸς Βέης, πύχριστος τηλεγραφικῶς τὸν κ. Μιχαλάκοπουλον διὰ τὴν ὀραίαν συνηγορίαν του ὑπὲρ τῆς εἰσόδου τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 12 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Συνήλθε σήμερον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἄρχ ἄρχη μετὰ διαφόρων ζητημάτων ὑπηρεσιακῆς φύσεως.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἄγρια καὶ σήμερον μετὰ ἀτρόπικον ἀημνοῦς ὁ Σοβιετικὸς Μητροπολίτης Μητιλίνης κ.κ. Ἰάκωβος. — Συνήλθε χθὲς εἰς τὴν Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Διαχειρίσεως Ἑλληνοκρατίας περιούσιας καὶ ἔλαβε διαφόρους ἀποφάσεις.

— Ἐπερθῆσαν πρὸς τῆς Νεμερλίης εἰ ἀπολογισμοὶ τοῦ Κοινότητων Μεταγροῦ καὶ Κλεισῶς χθὲς 1930—31.

Ἐ τῆς Σαρκίας ἀναστάσιος καὶ Τροισαυρὸς Κρέλλη Ἐλένη. Κι' ὁ σάκος γνωστῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρους δικαστικούς ἐπὶ ἐὰν δέν πρὸς ἐπὶ κατὰ τὴν ὀρασίαν ὡς ἀπὸ ἡμερησίαν ἢ πρὸς τὴν ὀρασίαν ἔλαβε ἀναβιβῆσαι ἐπὶ τὸ ἄρσεν.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΥΣΤΡ. ΣΑΛΑΤΕΛΛΗ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ (Ασφόρος Καρέταου) Κάδε ἐπίτοκος εὐρίσκει ἀσφάλειαν κατὰ τὸν τοκετόν, ἀσπῖαν καὶ καθαριότητα τελείαν καὶ ὑπηρεσίαν εἰδικῶς ἐκπαιδευθεῖσαν. Θεραπεία ὄλων τῶν Γυναικολογικῶν νοσημάτων καὶ τῆς στειρώσεως. Θάλαμοι Α' καὶ Β' θέσεως. Ἐξέτασις βρεφῶν γίνονται καθ' ἑκάστην 9-12 καὶ 3-5 μ. μ.